

והיכרים מחייבין אותנו בשעה זו להתבונן מתוך מבט זה, על תופעה תמוהה, אשר עדים אנו לה בתקופתנו אנו וזה עתה, כפתיחת ה"אנלינברסטיט" (האנלינברסטה העברית, בירושלים) אשר נשמע קול אנשים אשר ראו בזה המוסד "מקום תורה" - "מקדש שלישי"

ויסד ומקום לשעות זו כבר נמצא מכאן
במדרש "אמר נבראו המלאכים ביום
שלא יאכלו מיכאל כיומן וברחילא ששאר
ותקבצו המזנים באמצע הפרקש", הר"ק דף
אחרי ההנחה המחזיקת דהלא מיכאל אכל
נוטא ר"ה נבראו ע"ה העביל לאש לאש
עור וסיעה, והרי עתה נמי כל חיותם ממנו
הוא, ומתוכם עור ידו, מה שידר אי"ל נאמן
הוא, איחשוש קשור לעור בבראיה, וז"ל
להוציא מהם הרגולין ששורר ולומי כי מיכאל
בבראיה היוו כל ועור סמיות בבראיה, נבראו
המלאכים ביום, כי ידן ירחו בין חבני
ברור והכרת מחולטת ביחוד מבראיה, כל

והנה, תכונה זו שבאדם, היא באמונת החר' (הבורא), וכך היא למי ברשותו לזר' כיוצא תורתנו הקדושה. והדמיון של "עור ופועל" קיים וכלו גם אצל רדיעה כחורה והבנה בקדושת התורה, החר' קיים כלומר מוסעו כי לא יד' בחרתה עצמא וקוסמו לעור התורה. וכעבודתו תכלמי פרינציפא, שאמורו שתבנה והפילוסופיה נוקטם לדא' כעור ופועל תהיה, וזעקו יז' האנשים כי תורתנו יז' אינה וקוסמו שלש עזר.

כשם שבחרו איז וקול לשום עזר ופועל, כך פלימות תורהו ומעמ' יז' תורהו כק' כלבד. והדמיון התופש את ע"ר "עור" וז' התורה נזכר אחרינו יז' התורה, ועליית מן דברים אחים אשר וזעמורו יז' האדם כ"עור" כלבד לתורה, ופסעות זו, בדמיון זה שמוך ופועל דעמ' מוסעית הפסיכא עזר מה שאמורם ורואים יז' אקספריסמ'ס עזר מוס' תורה וקוסמו שלש עזר, רחל', ובחיתנו עזרם דברכים איז, א' מוסל עליון ללמוד מה ינה, כלבד נשע את אנו כפסעות זו או הרוסמ' יז' וזכמו שאמורו כבדש' תחל –

יז' דרכו של איש להיות יוצא לדרך ולומד בנה מנביא אדם,

[illegible]

תמונת אבן הפנה לאוניברסיטה העברית